

Begrundelse

Ministeren har i svaret på spørgsmål nr. S 2994 af 3. september 1999, der omhandler et offentligt erstatningsansvar for vindmøllenaboers værditab på deres ejendomme, svaret afvisende.

Spørgsmålet var stillet på baggrund af, at det er det offentliges (stat/amter og kommuner) manglende hensynsfulde planlægning med hensyn til naboer og landskaber, der skaber problemer med hensyn til ejendomsværdiforringelser.

Da ministerens svar var nej, mener spørgeren, at naboerne dermed i realiteten er retsløse og uden erstatningsmuligheder, og dette medfører, at det offentlige dermed bliver mindre restriktiv i forbindelse med planlægningen for vindmøller.

Den eneste løsning er derfor, set med spørgerens øjne, at det bliver vindmøllejerne, der gennem en ændring af lovgivningen bliver erstatningspligtige i forhold til den konstaterede værdiforringelse af naboejendommene.

Svar (20/9 99)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Da der inden for dansk retspraksis som hovedregel ikke ydes erstatning for gener, der fører til faldende ejendomsværdier for naboer, ser jeg ikke grund til at lave særregler herom i forbindelse med opstilling af vindmøller. Jeg har derfor ikke til hensigt at fremsætte et sådant lovforslag.

Spm. nr. S 3154

Til miljø- og energiministeren (9/9 99) af:

Aase D. Madsen (DF):

»Vil ministeren kommentere artiklen »Vindmølle-naboer uden hjælp fra Auken« (Børsen den 8. september 1999), hvoraf det fremgår, at amter og kommuners planlægning for vindmøller ikke er i overensstemmelse med planlovens intentioner på området?«

Begrundelse

Landsforeningen »Naboer til Vindmøller« kan fremlægge utallige eksempler på en uhyre mangelfuld, ukorrekt og misvisende planlægningsprocedure for vindmøller fra amters og kommuners side. Den almindelige borger kommer derfor i klemme, da udformningen af hørings svar i forvejen er uhyre teknisk komplicerede.

Tilsyneladende er det ikke mindst de gunstige tilskudsregler til vindmølleetablering, der ophører den 31. december 1999, der er grunden til den meget hektiske sagsbehandling fra offentlig side.

Kommuner og amter planlægger således ikke i overensstemmelse med vindmøllecirkulærets formål og bestemmelser om, at nabogener skal minimeres, som ministeren forudsætter i besvarelsen af spørgsmål nr. S 2994 (3/9-99). Derfor mener spørgeren, at ministeren omgående må tage stilling til de konstaterede problemer.

Svar (20/9 99)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

I artiklen citeres foreningen Naboer til Vindmøller for, at mene, at amtsråd og kommunalbestyrelser ikke er i stand til at håndtere planlægningen ordentligt og redeligt. Foreningen har flere eksempler på, at lokalplaner for vindmøller på forskellige måder er mangelfulde og at for eksempel beregninger af støj- og skyggevirkninger er uacceptable.

Det fremgår ikke af foreningens udtalelse, om de lokalplaner, der henvises til, er planer, der er omfattet af vindmøllecirkulærets overgangsregler, og som derfor kan færdigbehandles uden hensyntagen til cirkulærets bestemmelser. Det er formentlig tilfældet for en væsentlig del af de planer, der er under behandling i øjeblikket.

Men jeg er enig med spørgeren i, at det er vigtigt, at amtsråd og kommunalbestyrelser planlægger i overensstemmelse med planlovens og vindmøllecirkulærets bestemmelser. Det har jeg også fortsat tillid til, at de gør.

Jeg kan naturligvis ikke på forhånd afvise, at der kan forekomme planforslag, der ikke helt lever op til den standard, der var forudsat i vindmøllecirkulæret.

Efter planlovens § 29, stk. 2, har amtsrådene pligt til at fremsætte indsigelse over for forslag til lokalplaner, kommuneplaner og ændringer til kommuneplaner, der er i strid med regler eller